

นับอ

เรื่อง/ภาพโดย จอบ ปัทมกันธิน

ก่อนที่จะได้จะถือกำเนิดขึ้นนั้น เป็นธรรมชาติที่มักเริ่มต้นขึ้นจาก “ศูนย์” ก่อนเสมอ คือเริ่มจากการ “ไม่มีอะไรเลย” เริ่มจากความไม่มี ไปสู่ความมี จากหยาบเป็นละเอียด จากความเรียบง่ายบางเบาไปสู่ความเข้มข้นซับซ้อน จากอากาศหนึ่งจัน ไปสู่ความเคลื่อนไหว... ใจกลางเลขหนึ่งไทยนี้ มีจุดกลางเป็นวงกลมเล็กๆ อันว่างเปล่า “เป็นจุดว่าง ที่ไม่เคลื่อนไหว” ต่อเนื่องออกทางคล้ายและเคลื่อนสร้างเกลียววนออกมาจากวงกลมเล็กๆ นั้น จึงนับว่าเป็นการเริ่มต้นขึ้นของ “การนับ”... เป็น “การมีอยู่”... จะเริ่มสร้างชีวิตได้ต้องเริ่มจากศูนย์คือต้องเริ่มเคลื่อนออกจากจุดที่ยังเป็นศูนย์เช่นนี้เอง

มนุษย์ค้นพบสิ่งมีชีวิตใน Phylum Mollusca (เปลือกหอย) แล้วมากกว่าสองแสนกลุ่มประชากรที่แตกต่างกันตั้งชื่อโดยเป็นที่ยอมรับแล้วเกือบแสนชนิด และยังไม่นับรวมกว่าเจ็ดหมื่นชนิดของซากโบราณ (fossils) ที่เคยค้นพบ ในแทบทุกชนิดนั้นหอยจะเริ่มต่อยอดโครงสร้างจากเปลือกน้อยต้นแบบที่ได้มาจากการ

กำเนิดที่เรียกกันว่า Protoconch เล็กขนาดตาเปล่ามองแทบไม่เห็นและยังไม่มีการสร้างอันสลับซับซ้อน แทบไร้สีสันและลวดลายโดย “หอยมีเปลือก” แทบทุกชนิดมีลักษณะพิเศษคือมี “หอยตันแบบ” ตัวน้อยที่มีลายวนแบบกันหอยคล้ายเลขหนึ่งของไทยคล้ายๆ กัน เมื่อชีวิตที่ประจัญอยู่ในเปลือกนั้นเริ่มหมุนวนเจริญขึ้นมา จึงเริ่มดึงเอาสารอาหารและสารประกอบหินปูนในดินอาศัยมาสร้างสีสันและเปลือกเติบโตตาม “รหัสชีวิต” กำกับลักษณะตามเผ่าพันธุ์ไว้ ต่อสู้ที่จะดำรงอยู่สืบลูกหลานและวิวัฒนาการต่อไป!

จักรวาลเองก็อาจจะเกิดขึ้นเช่นนี้ และชีวิตใดๆ ในแต่ละดาราจักร (galaxy) ของเราก็อาจเริ่มต้นขึ้นเช่นนี้ ดูจากตัวอ่อนในไข่ซึ่งเป็นเหมือนดังเลขศูนย์ พัฒนาจากการ “เหมือนไม่มีอะไรเลย” คือมีน้อยที่สุดภายในเลขศูนย์นั้นปฏิสนธิแบ่งและสร้างเซลล์ต่างๆ สลับซับซ้อนขึ้นมากมายใน “ไข่” นั้น สัตว์และพืชทั้งหลาย

มีตัวอ่อนระยะเริ่มต้นเป็นขนด ขดตัวคล้ายวงกันหอย ก่อนจะพัฒนาไปสร้างอวัยวะ ประสาทสัมผัสรับรู้ มีร่างกายมีอวัยวะเจริญขึ้นเป็นตัวตน หรือในเผ่าพันธุ์พืชจากเมล็ดน้อยๆ งอกรากแตกใบ ออกกิ่งก้านสาขาสืบเผ่าพันธุ์กันต่อไป...

ชีวิตในดาราจักรทรงคล้าย “ขดกันหอย” ของพวกเรานี้ตั้งจะก่อกำเนิดจาก “พลังงาน” รูปแบบเฉพาะอย่างของ “ที่นี้” อย่างพ้องต้องกัน เช่นนี้เอง

ชีวิตเริ่มนับหนึ่งจากการ “จุด” ซึ่งตามรูปศัพท์แปลว่า “การเคลื่อน” คือเคลื่อนจากภพหนึ่งไปสู่อีกภพหนึ่ง จากโลกหนึ่งไปสู่อีกโลกหนึ่ง (จากสภาวะหนึ่งไปสู่อีกสภาวะหนึ่ง) ในภาษาปากอาจหมายถึงการตายหรือดับสูญ เพียงมิใช่การหายสูญ พลังงานในเอกภพตามหลักวิทยาศาสตร์นั้นมีสภาวะอันเป็นนิรันดร์ คือไม่หายสูญ อาจเพียงเปลี่ยนรูปทรง และสถานะไปตามกาลและเหตุปัจจัย แต่จะยังคงหมุนวนเป็นพลังงานเคลื่อนไหวสลับไปในเอกภพ...ไม่มี “ที่ว่างอันสูญเปล่า” เลย ในห้วงอวกาศจักรวาลของเรา...ไม่ว่าสิ่งที่เกิดขึ้นนั้นจะเป็นสิ่งแปลกใหม่ที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อนหรือจะเป็นสิ่งที่เคยรุ่งเรืองเติบโตถึงขีดสุดแล้วกลับถดถอยลงมาเป็นศูนย์เพื่อการเริ่มวัฏจักรใหม่ขึ้นอีกครั้ง พื้นที่อันสามารถก่อเกิดประโยชน์ได้ในทุกที่นั้นจะมีผู้ที่สามารถเข้ามาตั้งหลัก เจริญเติบโตและพัฒนาต่อยอดพลังงานแห่งจักรวาลนั้นอยู่เสมอ...มีการจุดระเบิดสันดาปพลังงานในเครื่องยนต์และมีการสันดาปพลังงาน (Metabolism) ในร่างกายสิ่งมีชีวิตซึ่งล้วนแล้ว เป็นไปเพื่อการขับเคลื่อนไป

ก่อนหน้านี้เพียงไม่นาน “Aquarist Life” เคยเป็นเพียงจุดเล็กๆ ในหัวใจของคนกลุ่มหนึ่ง แต่เล็กน้อยเพียงนั้นก็นับว่าได้เกิดขึ้นบนโลกใบนี้แล้ว เริ่มมีความคิด มีความฝัน และจุดประกายพลังงานแก่คนกลุ่มเล็กๆ กลุ่มนี้ให้เริ่มเคลื่อนจากศูนย์ไปยังหนึ่ง ตามหา “ตัวเลขที่เหลือ” เพื่อนับรวมกันเข้าร่วมสร้างนิเวศสารติง อีกฉบับเพื่อคนไทย... หากเพียงคิดแล้วไม่ทำ หรือทำแล้วไม่ดีพอ จะไม่เกิดเล่มที่ “หนึ่ง” ในมือผู้อ่านในวันนี้เลย...

ผมเชื่อว่าทางเดินขึ้นสู่ขุนเขา หรือดำดิ่งลงสู่โลกใต้น้ำเพื่อ

ตามหาสรรพสัตว์น่ารักและสวยงามไม่เคยง่ายดายสำหรับใครๆ แต่เมื่อเคลื่อนออกจากศูนย์เช่นนี้แล้ว ก็มีแต่จะต้องสู้และสร้างสรรค์เพื่อ “สิ่งที่ใจรัก” และพัฒนากันไป ส่วนที่ยากที่สุดคือ การเริ่ม “นับ๑” ได้ผ่านพ้นไป แล้ว... เชื่อว่าใครหลายคนจะมองเห็น...

การเริ่มสร้างอะไรสักอย่าง จุดที่ยากและท้าทายที่สุดนั้นเป็นเพียง “ระยะห่างระหว่างศูนย์ และหนึ่ง” ด้วยทุกสิ่งในโลกล้วนอุบัติขึ้นได้โดยเดินทางผ่าน จุดเดียวกันนั้นมาแล้วทั้งสิ้น คือต้องเคลื่อนออกจากความไม่มีอะไรในอากาศไปสู่การ “เริ่มนับหนึ่ง”!

เมื่อจีนเริ่มสร้างรถจี๊ปคันแรกขึ้นมานั้น ประธานเหมาซั ทานได้กล่าวต่อมหาสมาคมไว้ว่า “รถ(จี๊ป) คันแรกของจีนนั้นสร้างได้แล้ว อาจยังไม่สวยงามหรือดูดี แต่อย่างน้อยมันก็วิ่งได้แล้ว”

ผมเองเริ่มงานเขียนนับหนึ่งขึ้นจาก “ศูนย์” เช่นนี้เอง...เคลื่อนจาก “ความไม่รู้” โดยอาศัยพลังแห่ง “ความอยากรู้อยากเห็น” สันดาปพลังตัวเองแล้วเขียนขึ้นมา... พยายามฝึกฝนตัวเองอ่านหนังสือให้มาก ฟังให้มากคิดวิเคราะห์ตามโอกาสที่มีให้มาก พยายามเป็นคนช่างถาม และไม่เขินอายที่จะเอ่ยปากขอความรู้จากคนอื่น...ไม่ว่าอายุมากหรือน้อยกว่าเรา ...จากคนชอบอ่าน ชอบบันทึก เลยชอบที่จะเขียนแล้ว... เอาพลังงานที่เผาผลาญนั้นมาส่งต่อพลังงานให้คนอื่น... เล่าเรื่องจากประสบการณ์ตรงของตัวเองที่ไม่น่าจะซ้ำใคร เคยเขียนเล่าเรื่องการเดินทางโดยเฉพาะการออกตามหาและศึกษา “สิ่งมีชีวิตในกลุ่มเปลือกหอย” (Phylum Mollusca) ที่นำพาครอบครัวและตัวตนเดินทางไปหลายมุมโลก.... หลายครั้งตัวเองผลิตเพลินไหลเคลื่อนไปตามกระแสของสังคมและโลกยวียล โกลหล่งออกไปจากจุดที่เริ่มนับหนึ่งมา จนมาถึงวันที่อยากหยุดพักเพราะมองเห็นตัวเองเริ่มนิ่งและเดินวนอยู่ที่เดิม... จึงกลับบ้าน มาเริ่มต้นนับ “ศูนย์” ใหม่ อบอุ่นใจในที่ที่เราเคยเกิดและเติบโตขึ้นมา กลับบ้านมาอยู่ใกล้ๆ “แหล่งกำเนิดพลังงานของตัวเอง” กลับมาหาความรักและความจริงจากพ่อแม่ที่บ้าน มันทั้งพัก นอนคิด กลับมาเป็นเด็กนักเรียน และคนอ่านหนังสืออีกครั้ง มาพบเพาะความรับรู้ใหม่ๆ หมดทุกทิศทางทั้งการมองเห็นและทุกสิ่งที่เคยมองเห็น เป็นไปโดยธรรมชาติที่เมื่อพักมานานพอแล้วย่อมต้องตื่นขึ้นและก้าวเดินต่อไป !

“นับ๑” ในครั้งนี้เป็นการเริ่มใหม่ทั้งหมดรวมสรรพกำลังมาจากผู้คนที่มีความรักเป็นพลังงาน... ผมเชื่อ... หากมุ่งเดินตามความฝันกันต่อไปก็มีแต่จะดีขึ้นแน่นอน...

“Aquarist Life” เคลื่อนที่วิ่งออกจากจุดสตาร์ทแล้ว เรามา “ร่วมนับต่อจากหนึ่ง” ไปพร้อมๆ กันนะครับ!